

skellige Ting ved offentlige Byggeføretagender, deriblandt ogsaa det kgl. Frederiks Hospital. I Kommissionen havde Prof. Stadfeldt Sæde som Repræsentant for Lægevidenskaben og det medicinske Fakultet, Borgmester, Borup, som Repræsentant for Kommunen, dernæst en Del af Rigsdagens Medlemmer, en Del Arkitekter og en Del militære. Til at behandle Frederiks Hospital blev der nedsat et særligt Udvalg med Departementschef Asmussen som Formand, og dette Udvalg nedsatte saa igen et mindre Underudvalg, bestaaende af Professorerne Petersen, Fenger og Stadfeldt, Inspektør Theisen og Arkitekt Friedrichsen. Denne store Kommission havde navnlig til Opgave at undersøge, hvorvidt der var Mulighed for, at Hospitalet kunde blive paa den nuværende Plads. Men nu var der imidlertid siden 1881 sket det, at de Grunde, som tilhørte Hospitalet paa den anden Side af Brædgade, havde daværende Direktør Fischer bortsolgt. For at skaffe mere Plads til Hospitalet maatte man altsaa indkøbe en Del ny Grunde, og det vilde være ganske overordentligt dyrt. Og saa var der endelig en Ting til, som var det væsentlige og er en meget væsentlig Hindring for, at Hospitalet kan blive paa den nuværende Plads. Det var selve Driften af Hospitalet. Da Hospitalet ikke alene er Kjøbenhavns, men Landets eneste Undervisningshospital, kan Driften af Hospitalet ikke ophøre; man maatte under Ombygning installere Patienterne et andet Sted, og det vilde være overordentlig dyrt og kostbart at skaffe Lejlighed til dem. Man kom ogsaa i Kommissionen til det Resultat, at der kunde ikke være Tale om at blive paa den nuværende Plads. Man blev da enig om, at nu var der ikke andet for at gøre end at flytte ud paa Fælleden, og man kom til det Resultat, at den eneste Grund, hvor der kunde være Tale om at lægge Hospitalet, var ved Siden af Epidemihospitalet, adskilt derfra ved et 200 Alen bredt Bælte. Men saa maatte man tillige, da man nu ikke længere kunde faa de 35 Tdr. Land, nøjes med 20 Tdr. Land, og da maatte man tillige opgive den

store Plan, som oprindeligt havde foreligget, med et Hospital paa 1,000 Senge og alle Institutternes Flytning saadan, som det egentlig oprindeligt havde været paatænkt fra Lægestandens Side. En Overenskomst herom blev saa forelagt Rigsdagen, og den blev vedtaget i begge Ting i Foraaret 1893. Hermed kom man ud over det store Spørgsmaal om Fælledeerne. Nu var Overenskomsten fastslaaet, nu var det fastslaaet, at Hospitalet skulde bygges paa 20 Tdr. Land, og at denne Grund skulde skilles fra Blegdamshospitalet ved et 200 Alen bredt Bælte. Hermed var saa endeligt hele det store Fælledspørgsmaal løst, næsten 10 Aar efter, at det først var rejst, og Diskussionen om Frederiks Hospitals Beliggenhed blev dermed afsluttet.

For at udarbejde Planer om de 20 Tdr. Lands Bebyggelse og Hospitalets Indretning i Detailler nedsatte Kommissionen et Udvalg med Departementschef Asmussen som Formand, og dette Udvalg nedsatte igen et Arbejdsudvalg med Prof. Stadfeldt som Formand og i øvrigt bestaaende af Prof. Lange, Overlægerne Bloch og Gram, Inspektør Teisen, Arkitekterne Fenger og Friedrichsen og Bygningsinspektør Petersen. For nogle Dele af Planen blev der hurtig Enighed, idet Planerne til videnskabelige Institutter kunde overføres direkte fra den Schiøllerske Plan, hvortil de forskellige Bestyrere i sin Tid havde afgivet detaillerede Planer. Plan til Fødselsstiftelsen blev udarbejdet af Prof. Stadfeldt og Arkitekt Friedrichsen, efter at det først ifølge et af Fakultetet udtalt Ønske var bestemt, at den skulde deles i to Afdelinger, hvoraf den ene benyttedes til Lægernes Uddannelse, den anden til Jordemødrenes, og at der til hver af disse skulde knyttes en gynækologisk Afdeling.

Størst Arbejde og flest Vanskeligheder var der ved Udarbejdelse af Planen til selve Hospitalet. Schiøllers Hospitalsplan var aldrig i Detaillerne bleven forelagt lægekyndige Autoriteter til Drøftelse, saa der maatte arbejdes fra Grunden. Man naaede hurtig Enighed om, at det ikke kunde forsvares at opføre et Hospital efter